

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/274/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715210712
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715210712.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľky: A.Ž. C., N.. XX.XX.XXXX, C. A. L. XXXX/XX, XXX XX D., právne zast. advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, proti odporcovi: Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o, so sídlom Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, o zaplatenie 1.476,43 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 1.476,43 € s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.476,43 € od 09.09.2015 až do zaplatenia, ako aj trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 533,25 € - trovy právneho zastúpenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 88,50 € na účet Okresného súdu Zvolen v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom doručeným na tunajší súd dňa 27.07.2015 domáhala toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie celkovej sumy 1.476,43 € spolu s úrokom z omeškania 5,5 % ročne počnúc od 05.11.2013 až do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Vo svojom návrhu navrhovateľka uviedla:

„Dňa 17.04.2012 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 5013789 (ďalej aj ako „zmluva o pôžičke“). Na základe predmetnej zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 3593,33 eur.

Predmetná zmluva o pôžičke, na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky, neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“) a súčasne v nej nachádzame viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať:

- v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru
- v súlade s písm. i) - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru - ročná úroková sadzba bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a nemožno ju teda považovať za platnú
- v súlade s písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len ako „RPMN“) a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť
- v súlade s písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bol aj údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti. Zmluva o pôžičke obsahuje v bode II. len počet splátok (63), čo nemožno považovať za dostačujúce. Konečná splatnosť musí byť určená konkrétnym dátumom (vyžaduje sa časová resp. dátumová špecifikácia).. Máme za to, že je nemysliteľné, aby náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. boli v úverových zmluvách uvádzané nepresne a v nesprávnej forme a aby si spotrebiteľ, ktorému je poskytovaný úver, musel matematickými operáciami vypočítať v ktorý deň, v ktorom mesiaci a v ktorom roku nastane konečná splatnosť poskytnutého úveru. V zmluve o pôžičke nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru, čo považujeme, aj v zmysle konštantnej rozhodovacej praxe súdov, za nedostatok v zmluve o pôžičke, ktorý má za následok nižšie uvedenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu podpisu spotrebiteľskej zmluvy, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať okrem iného RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. RPMN odzrkadľujúca celkovú odplatu za poskytnutie úveru je referenčným údajom slúžiacim spotrebiteľovi pre porovnanie výhodnosti ponúkaného finančného produktu s obdobnými finančnými produktmi na trhu.

Poukazujeme na skutočnosť, že v zmluve o úvere je uvedená ročná úroková sadzba a ročná percentuálna miera nákladov v rovnakej výške a to vo výške 32,00 %. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady, ktoré sú spojené s úverom a jej hodnota je väčšinou vyššia ako úroková sadzba. Je neštandardné, aby hodnota RPMN bola zhodná s hodnotou úrokovou sadzbou. Preto navrhujeme súdu, aby skúmal, či hodnota RPMN uvedená v zmluve o úvere zodpovedá skutočnosti.

Z predmetnej zmluvy pôžičke vyplýva výška ročnej úrokovej miery 32.00 %. Máme za to, že ročná úroková miera vo výške 32,00 % zásadne presahuje obvyklú hodnotu úrokových mier úverov poskytovaných bankami v rozhodnom období. V čase poskytnutia predmetného úveru, t.j. v apríli 2012, bola obvyklá úroková miera pre obdobné typy úverov (spotrebiteľské úvery) v priemere vo výške 13,84 %!

Na základe uvedeného možno konštatovať, že ročná úroková sadzba, akú dojednal žalobca v zmluve o pôžičke, a ktorou sa mal poskytnutý úver úročiť, bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, keďže niekoľkonásobne presahuje bežné úrokové sadzby pre tento typ úverov v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

V súlade s § 9 ods. 2 písm. k) základnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavuje aj náležitosť výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Predmetná zmluva o pôžičke v bode II. obsahuje len údaj o výške mesačnej splátky (109,63 eur) a počet splátok (63), v ostatnej časti je zákonná povinnosť uvedenia tejto náležitosti nesplnená.. Spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy vedieť, aká pomerná časť z každej uhradenej splátky bude pripísaná na úhradu istiny, aká časť na úroky a aká časť bude pripísaná na úhradu poplatkov.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- v súlade s písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y)

- v súlade s písm. b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Máme za to, že cieľom zákonnej úpravy náležitostí, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať je, aby náležitosti uvedené v konkrétnych zmluvách o spotrebiteľských úveroch boli pre spotrebiteľa určité, prehľadné a zrozumiteľné

Máme tiež za to, že tak dôležité údaje musí obsahovať priamo zmluva o pôžičke v jej vlastnom texte, pričom majú byť uvedené zrozumiteľne a dostatočne prehľadne (čitateľným písmom).

Dávame do pozornosti rozsudok OS Prešov spis. zn. 11C/368/2012 zo dňa 11.01.2013, rozsudok KS Banská Bystrica spis. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 20.12.2012 a rozsudok KS Banská Bystrica spis. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012(konečná splatnosť a výška počet a termíny splátok...), ktoré na požiadanie súdu obratom predložíme.

Máme za to, že predmetný poskytnutý úver je nevyhnutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovaný pri jeho poskytnutí nemal nárok na odplatu za poskytnutý úver, o ktoré mal byť úver navýšený.

V časti zmluvy o pôžičke označenej ako „IV. Klient“ nachádzame prehlásenie spotrebiteľa o oboznámení sa so všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len ako „VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, že tieto prevzal, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Ďalej

je tu tiež prehlásenie spotrebiteľa o oboznámení so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a o tom, že tento mu bol doručený a že ho prevzal. O tejto časti zmluvy o pôžičke nemožno v žiadnom prípade povedať, že nahrádza zákonnú požiadavku uvedenia podstatných náležitostí v zmluve.

V tomto smere tiež poukazujeme na záver Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich, ktorá posúdila takúto zmluvnú podmienku za neprijateľnú podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods.1 Občianskeho zákonníka). Takéto zmluvné dojednanie spôsobuje, že na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa skutočne oboznámil s predloženými zmluvnými podmienkami. Vo svojich účinkoch zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. Zn. I. ÚS 3512/2011 z 11.11.2013, ktorý poukazuje na to, že zmluva (vrátane zmluvy o spotrebiteľskom úvere) musí mať dostatočne prehľadnú formu a obchodné podmienky nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa s najväčšou pravdepodobnosťou uniknú.

Ústavný súd vo svojom náleze odkazuje na zásadu poctivosti v spotrebiteľskom práve, ktorá sa mimo iného vyznačuje tým, že text spotrebiteľskej zmluvy má byť pre priemerného čitateľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Tiež konštatuje, že samotný podpis pod tzv. včleňovaciu klauzulu pre uplatnenie obchodných podmienok sám o sebe nepostačuje, ale je potrebné, aby bol zároveň naplnený i druhý predpoklad, a to známosť obchodných podmienok či ich priloženie. Dôkazné bremeno preukázania naplnenia uvedených predpokladov pritom spočíva na osobe, ktorá sa ustanovení obchodných podmienok dovoľáva.

Považujeme za nevyhnutné zdôrazniť, že v zmysle predloženého splátkového kalendára sa za poskytnutý úver považuje iba suma 3.593,33 eur.

Na základe predkladaných kópií dokladov o zaplatení (poštové poukážky- 18 ks, spolu vo výške celkom 1.863,71 eur, výpis z účtu za obdobie od 01.09.2013 do 16.12.2013) je zrejmé, že žalobkyňa uhradila žalovanému sumu vo výške 5.076,78 eur. Na základe žiadosti žalobkyne o predčasné splatenie pôžičky jej žalovaný vyčíslil sumu k úhrade vo výške 3.213,07 eur. Túto sumu žalobkyňa uhradila na účet žalovaného vo forme jednorazovej platby dňa 04.11.2013. V čase uvedenej úhrady žalobkyňa nemala vedomosť o skutočnosti, že žalovaný na ním požadovanú odplatu nemá právny titul. V dôsledku predčasného ukončenia zmluvného vzťahu zo zmluvy o pôžičke na žiadosť žalobkyne o predčasné splatenie pôžičky jej žalovaný uhradil späť rozdiel medzi úrokom ku dňu úhrady pôžičky a úrokom vyčísleným ku dňu splatenia pôžičky vo výške 7,02 eur.

Z uvedeného vyplýva, že ak žalobkyňa A. C. boli poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o pôžičke peňažné prostriedky vo výške 3.593,33 eur a reálne žalovanému už zaplatila sumu 5.076,78 eur, aj s ohľadom na spätné uhradenie sumy 7,02 eur žalobkyne zo strany žalovaného, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil sumou 1.476,43 eur.

O skutočnosti, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor žalobkyne, sa dozvedela žalobkyňa v priebehu mesiaca september 2014 od svojho právneho zástupcu.

Plnenie, ktoré spotrebiteľ poskytne žalovanému bez platného právneho titulu, zakladá na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Z jednorazovej úhrady žalobkyne na účet žalovaného, ktorú uskutočnila dňa 04.11.2013 vo výške 3.213,07 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie suma 1.476,43 eur.

Žalobkyňa si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.476,43 eur.

V obdobných veciach zastávame názor, že konanie žalovaného možno považovať za úmyselné, keďže ako odborne znalý dodávateľ je povinný poznať a postupovať v súlade s príslušnými právnymi predpismi, ktoré sú platné a účinné v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Máme za to, že žalovaný o tejto povinnosti vedel resp. o povinnosti vedieť mal a mohol.

Z uvedeného možno vyvodit', že zo strany žalovaného došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu.

Podľa § 107 ods. 2 OZ: „Najneskôr sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Žalobkyňa si uplatňuje zákonné úroky z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade na účet žalovaného resp. bezdôvodnom obohatení, t.j. od 05.11.2013.“

Odporca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril k predmetnému návrhu a vo svojom písomnom vyjadrení uviedol:

„Podaným návrhom zo dňa 17.07.2015 sa navrhovateľka domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1.476,43 € spolu s úrokom z omeškania. S podaným návrhom odporca v celom rozsahu nesúhlasí, čo odôvodňuje nasledovne:

Podľa názoru žalovaného Zmluva o poskytnutí pôžičky č. 5013789 zo dňa 17.04.2012 uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru v celkovej výške 3.593,33 € (ďalej len „Zmluva o pôžičke“) je dojednaná v súlade s platným právom a za žiadnych okolností neodporuje dobrým mravom a ani neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa teda - neprijateľné podmienky podľa § 53 a nasl. Obč.Z., tak ako sa domnieva žalobkyňa.

Ku námietke, že Zmluva neobsahuje podstatné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, konkrétne, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, úrokovú sadzbu, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť udáva odporca nasledovné:

Podľa bodu 1.1 VOP „Splátka znamená peňažnú čiastku dohodnutú medzi klientom a spoločnosťou v Zmluve za obdobie jedného mesiaca, ktorou klient spláca poskytnutú Pôžičku.“

Podľa bodu 6.3 všeobecných obchodných podmienok k zmluve o pôžičke „V jednotlivých splátkach je dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatky.“ V splátkovom kalendári k Zmluve o pôžičke sú následne uvedené termíny a výška jednotlivých mesačných anuitných splátok, ktoré sú zložené z istiny a zmluvného úroku. Žalovaný má za to, že týmto spôsobom si splnil povinnosť jemu uloženú v § 9 ods. 2 pís. k). A teda žalobné námietky žalobkyne ohľadom absencie týchto údajov sú neopodstatnené.

V splátkovom kalendári k Zmluve o poskytnutí pôžičky č. 5013789 je stanovený dátum splatnosti, výška istiny, výška úroku, výška poistenia a nakoniec aj celkovú výšku úhrady, čiže sú tam uvedené termíny jednotlivých mesačných anuitných splátok, ktoré sú zložené z istiny a zmluvného úroku. Odporca má za to, že týmto spôsobom si splnil povinnosť jemu uloženú v § 9 ods. 2 písm. k)., a teda žalobné námietky navrhovateľky ohľadom absencie týchto údajov sú neopodstatnené.

Údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, o ročnej úrokovej sadzbe, celkovej sume pôžičky sa nachádzajú aj priamo v zmluve o poskytnutí pôžičky.

Zároveň žalovaný ohľadom uplatnenej žalobnej námietky, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o pôžičke má byť bezúročný a bez poplatkov odkazuje na znenie účinné v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke.

Podľa § 11 „Dôsledky porušenia povinností“ zákona 129/2010 Z.z. (ďalej len „ZoSÚ“) „účinného v čase podpisu Zmluvy o pôžičke - t.j. do 31.12. 2012

„(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.“

Na základe vyššie citovaného zákonného ust. je zrejmé, že spotrebiteľský úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade ak sú kumulatívne splnené podmienky uvedené v § 11 ods. 1 pís. a) ZoSÚ alebo ak je splnená podmienka uvedená v pís. b) citovaného zákonného ustanovenia.

Teda na naplnenie skutkovej podstaty uvedenej v § 11 ods. 1 pís. a) ZoSÚ je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala písomnú formu a zároveň neobsahovala náležitosti § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

V tomto prípade Zmluva o pôžičke ako zmluva o spot. úvere má za každých okolností písomnú formu a podľa názoru žalovaného zároveň obsahuje aj údaj o počte, termínoch a výške a splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s odkazom na dikciu ust. bodu 6.3 VOP k Zmluve o pôžičke ako aj vzhľadom na údaje uvedené v Splátkovom kalendári k Zmluve o pôžičke. Žalobné námietky ohľadom bezúročnosti spotrebiteľského úveru považuje žalovaný ako irelevantné.

Avšak, ak by aj mal súd za to, že údaje uvedené v Zmluve o pôžičke nie sú v tomto smere dostatočné (že Zmluva o pôžičke neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 pís. k)), táto skutočnosť sama o sebe nie je spôsobilá privodiť následky uvedené v § 11 ods. 1 prvá veta ZosÚ. Teda aj ak by mal súd za to, že Zmluva o pôžičke neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 pís. k); čo podľa názoru žalovaného obsahuje, nespôsobí sama o sebe (bez toho, že by bola splnená kumulatívne aj druhá podmienka - t.j. zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu) skutočnosť, že by mal byť spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o pôžičke bezúročný a bez poplatkov tak ako sa nazdáva žalobkyňa.

K žalobnej námietke o údajne neprimerane vysokej úrokovej sadzbe, ktorá má údajne podstatne prevyšovať obvykle požadovanú úrokovú sadzbu na finančnom trhu, v čoho dôsledku má byť zároveň v rozpore s dobrými mravmi udáva žalovaný nasledovné:

V prvom rade vo vzťahu k tejto žalobnej námietke je potrebné upriamiť pozornosť, na tú skutočnosť, že jediným zákonným ustanovením platným v čase podpisu Zmluvy o pôžičke limitujúcim výšku odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorej súčasťou je samozrejme aj dojednaná výška úrokov bolo ust. § 53 ods. 6 Obč. Z, v zmysle ktorého vyplýva: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.“

V nadväznosti na vyššie citované zákonné ustanovenie je potrebné poukázať na to, že zákonodarca nestanovil testu „neprijateľnosti“ samotnú výšku úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ale VÝŠKU ODPLATY spotrebiteľského úveru.

Podľa § 2 pís. i) zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZosÚ“) „ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.“

Podľa § 19 ods. 1 a 2 ZosÚ

(1) Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

(2) Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa podľa § 2 pís. g) ZosÚ rozumie: „všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok“

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že odplatou za spotrebiteľský úver sa považujú „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ podľa § 2 pís. g) ZosÚ, ktoré sa na zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzajú jednak v celom čísle ako aj v ročnom percentuálnom údaji - v podobe údaja o RPMN.

V Zmluve o pôžičke bola dojednaná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme spotrebiteľského úveru vo výške 32,00% p.a. (úroková sadzba poskytnutého spotrebiteľského úveru sa rovnala RPMN), teda je zrejmé, že žalovaný ako veriteľ nepožadoval od spotrebiteľa „nad rozsah“ úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky a ani iné plnenia súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe Zmluvy o pôžičke.

Týmto žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že v nadväznosti na dikciu ust. § 53 ods. 6 Obč.Z. je potrebné „odplatu dojednanú v Zmluve o pôžičke“, porovnávať s údajom RPMN zverejneným NBS a nie údajmi o úrokovej sadzbe ako sa mylne domnieva žalobkyňa, nehovoriac už o tom, že v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke vágne ustanovenie v § 53 ods. 6 Obč.Z., stanovovalo ako

hlavný parameter NEPRIJATEĽNOSTI VÝŠKY ODPLATY „podstatné prevyšovanie obvyklej odplaty“, čo predstavuje podľa právneho názoru žalovaného niekoľkonásobne prekračujúcu a zároveň zjavne neprímeranú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov vzhľadom na ostatné obdobné finančné produkty, ktoré veritelia poskytovali v mieste a čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa má podľa § 53 ods. 6 Obč.Z. prihliadať najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

V tomto prípade je potrebné vziať na zreteľ, aj tú skutočnosť, že predmetný spotrebiteľský úver poskytoval žalovaný ako nebankový subjekt nie ako banka, kde priemerné výšky odplát (RPMN) v rozhodnom období medzi nebankovými subjektmi boli nepomerne vyššie ako sú údaje zverejnené na stránke NBS, nakoľko na stránke NBS sú zverejnené priemerné odplaty bánk.

Podľa právneho názoru žalovaného je možné dohodu o odplate posúdiť ako dojednanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi iba v prípade ak vzhľadom na všetky okolnosti prípadu najmä však na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti je zrejmé, že predmetné zmluvné dojednanie je v rozpore s takými etickými pravidlami správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, ktoré sú všeobecne uznávané a zachovávané. Podľa právneho názoru žalovaného dojednanie odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 32,00% nie je možné za žiadnych okolností považovať za dojednanie, ktoré by malo byť v rozpore s takýmito pravidlami etiky a morálky.

Žalovaný taktiež poukazuje ďalej aj na tú skutočnosť, že v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke neexistoval vykonávací predpis ako tomu je v súčasnosti, alebo ako tomu bolo do účinnosti zákona 258/2001 Z.z., ktorý by mal exaktne stanovovať maximálnu výšku odplaty.

Podľa názoru žalovaného v tomto prípade bude v nadväznosti na dikciu ust. § 53 ods. 6 Obč.Z. rozhodujúce skúmať, aká bola priemerná výška odplaty pri nebankovom poskytovateľovi finančných služieb v mieste a čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke a to vo vzťahu na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti a tú podrobiť testu primeranosti a obvyklosti podľa § 53 ods. 6 Obč.Z v nadväznosti na ust. § 3 Obč.Z.

V neposlednom rade je podľa názoru žalovaného v hodnotení primeranosti odplaty potrebné brať na zreteľ aj tú skutočnosť, že odo dňa 01.06. 2014 vstúpilo do platnosti nariadenie vlády č. 141/2014 Z.z., ktorým sa novelizuje nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré stanovuje najvyššie prípustnú výšku odplaty ako dvojnásobok priemernej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu - čo by za eventuálnej aplikácie daného ustanovenia znamenalo, že v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke bolo RPMN spotrebiteľských úverov bánk a pobočiek zahraničných vo výške 16,39 %, čo by v nadväznosti na dikciu novej právnej úpravy (v prípade eventuálneho použitia danej normy) znamenalo, že najvyššia prípustná odplata (RPMN) pri takejto finančnej službe by bola vo výške 32,78 % (dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a))

Žalovaný má za to, že ak pri aplikácii novej právnej úpravy (ktorá je oproti pôvodnej právnej úprave - platnej v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke) vo vzťahu k veriteľom omnoho prísnejšia a zároveň vo vzťahu k spotrebiteľom výhodnejšia, by bola odplata dojednaná v Zmluve o pôžičke vo výške 32,00% (v prípade ak by sa použila súčasná - nová právna úprava) by neprevyšovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty, stanovenú nariadením 141/2014 Z.z. (novelizujúcim nar. vlády č. 87 /1995 Z.z.) ako vykonávacím právnym predpisom k novelizovanému ust. § 53 ods. 6 Obč. Z ktorý stanovuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, čo za žiadnych okolností nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný je toho právneho názoru, že ak zákonodarca v súčasnosti (pri striktnnejšej a zároveň prísnejšej právnej úprave) umožňuje stanoviť maximálnu odplatu vo výške dvojnásobku priemernej RPMN pri obdobnom úvere alebo pôžičke, bolo by v rozpore s podstatou inštitútu dobrých mravov vyhodnotiť zmluvné dojednanie v Zmluve o pôžičke o výške odplaty vo výške 32 %, ktoré neprevyšuje „v súčasnosti striktnne stanovenú maximálnu výšku odplaty“ za neplatné pre rozpor s dobrými mravmi nakoľko, by sa negoval zámer zákonodarcu a celkový význam inštitútu dobrých mravov ako celospoločensky uznávaných pravidiel etiky a morálky.

Žalovaný týmto chce poukázať aj na ustálenú rozhodovaciu prax súdov v tejto otázke, pričom ani v jednom prípade nie úroková sadzba rovnajúca sa RPMN (odplata za poskytnutý úver) vo výške 32% považovaná za takú, ktorá by mal byť v rozpore s dobrými mravmi:

„Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej Finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Preto sa touto skutočnosťou mal súd v rámci dokazovania zaoberať a ustáliť, či obsah právneho úkonu, v ktorom je výška úrokov 60 % ročne, neodporuje dobrým mravom, aj keď sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli. Za účelom určenia prípustnej miery úroku preto treba doplniť dokazovanie vyjadrením minimálne jedného peňažného ústavu k výške úrokovej miery poskytovanej v peňažných ústavoch, až potom možno o žalobe rozhodnúť.“ rozhodnutiu NS SR sp. zn.: 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07. 2009

Poukazujeme na to, že aj v tomto rozhodnutí je možné za určitých okolností posudzovať dojednanie o odplate v rozpore s dobrými mravmi, ak odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov (úrok/RPMN) prevyšuje 60% ročne a nie ako je dojednané v Zmluve o pôžičke 32,00 % - čo je odplata v takmer o polovicu nižšia. Obdobný názor má aj Krajský súd v Trenčíne, viď nižšie citované rozhodnutie.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne z 21. decembra 2010 sp. zn. 8Cob/60/2010:

„Odvolací súd dáva do pozornosti, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Obč. zák., teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. O takýto stav pôjde vtedy ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy. V danom prípade dohoda o úrokoch a poplatkoch predstavuje 60% úrok ročne, čo odporuje dobrým mravom.“

Podľa rozhodovacej činnosti súdov sa za neprímerane vysokú odplatu považuje pri obdobnom type finančného produktu odplata nad 60% a za žiadnych okolností nie odplata vo výške 32,31%, bližšie rozhodnutia: Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 8. decembra 2011 sp. zn. 16Co/71/2011; Rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011 sp. zn. 16 ICm 944/2010; Rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/20.

Sumarizujúc vyššie uvedené má žalovaný za to, že nie je v súlade so zákonným znením § 53 ods.6 Obč.Z. na účely skúmania primeranosti odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru porovnávať výšku úrokových sadzieb bánk, pretože je potrebné ju podrobiť skúmaniu primeranosti jednak výšku RPMN; ďalej obdobnosť finančného produktu, finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ako aj vzhľadom na citovanú judikatúru nevyplýva, že by bolo možné úrok rovnajúci sa RPMN (celkovej odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver) vo výške 32,31 % považovať za odplatu, ktorá by mala byť v rozpore s dobrými mravmi, tak ako sa domnieva žalobkyňa.“

V priebehu konania odporca navrhol prerušiť konanie. Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 13C/274/2015-41 zo dňa 07.03.2016 návrh odporcu na prerušenie konania zamietol.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.06.2016 s tým, že pojednával v neprítomnosti odporcu, pričom sa dostavila jeho právna zástupkyňa.

Súd preto aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a pojednával v neprítomnosti odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu navrhovateľky, výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s prednesom právnej zástupkyne odporcu, zmluvou o poskytnutí pôžičky, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Súd z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky zistil, že podľa jeho názoru boli preukázané skutočnosti tak, ako sú opísané v návrhu, a preto v plnom rozsahu trvali na podanom návrhu. V prípade úspechu v spore si uplatňovali trovy konania.

Súd z prednesu navrhovateľky zistil, že sa pripája k výpovedi svojho právneho zástupcu a na základe vyššie uvedeného žiadala, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Súd z prednesu právnej zástupkyne odporcu zistil, že žiadajú návrh v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný a v celom rozsahu sa pripája k ich písomnému vyjadreniu. Ďalej poukázala na judikatúru súdov SR a zároveň poukázala na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v § 11 vyžaduje kumulatívne splnenie jednotlivých podmienok, a keďže predmetná zmluva je písomná, dodržali všetky podmienky vyplývajúce z tohto zákona a na základe vyššie uvedeného žiadali, aby súd návrh zamietol.

Súd zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 5013789 zistil, že táto bola uzatvorená dňa 17.04.2012 medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníčkou. V bode II. tejto zmluvy je uvedené:

schválená výška pôžičky 3 593,33 €
počet splátok 63
termín konečnej splatnosti 7/2017
celková suma pôžičky 6 906,69 €
celkové náklady spotrebiteľa 3 313,36 €
výška mesačnej splátky 109,63 €
RPMN 32,00 %
ročná úroková sadzba 32,00 %
priemerná hodnota RPMN 18,77 % .

Súd ďalej z tvrdení navrhovateľky v návrhu mal preukázané, že za obdobie od 01.09.2013 do 16.12.2013 zaplatila poštovými poukážkami v počte 18 ks spolu titulom predmetného úveru sumu vo výške 1.863,71 € a z výpisu účtu navrhovateľky mal súd za preukázané, že dňa 04.11.2013 uhradila na účet odporcu titulom predmetnej úverovej zmluvy sumu 3.213,07 €, teda súd považoval za nesporné, že navrhovateľka titulom predmetného úveru doteraz uhradila sumu vo výške 5.076,78 €. Túto skutočnosť nerozporoval ani odporca, preto súd z týchto údajov vychádzal. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že navrhovateľke boli poskytnuté na základe predmetnej zmluvy o pôžičke peňažné prostriedky vo výške 3.593,33 € a reálne odporcovi zaplatila sumu 5.076,78 € s poukazom na spätné uhradenie sumy 7,02 € odporca obdržal zo strany navrhovateľky celkovú sumu 1.476,43 € nad sumu poskytnutého úveru vo výške 3.593,33 €.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, t. j. ku dňu 17.04.2012, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa..

Podľa § 1 ods. 2 toho istého zákona, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 toho istého zákona, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) toho istého zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) toho istého zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) - k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Uzavretú zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 17.04.2012 súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže odporca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver navrhovateľke ako fyzickej osobe, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho povolania, alebo podnikania. V prípade danej úverovej zmluvy uzavretej s navrhovateľkou ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh navrhovateľka nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť, teda nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia.

Súd skúmal, či predložená zmluva má písomnú formu a obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012.

Súd má za to, že písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere je dodržaná vtedy, ak zachová zároveň všetky obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z..

Po preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dospel súd k záveru, že neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a preto sa uvedený úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V danom prípade mal teda súd za preukázané, že na strane odporcu vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré odporca musí vydať navrhovateľke. Výška bezdôvodného obohatenia v danom prípade predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 3.593,33 € a zaplatenou sumou za tento úver s tým, že v konaní bolo preukázané, čo odporca nerozporoval, že navrhovateľka zaplatila sumu 5.076,78 €.

Ďalej súd poukazuje aj na spätné uhradenie sumy 7,02 € navrhovateľke zo strany odporcu, a teda odporca sa na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohatil o sumu 1.476,43 €.

Z tohto dôvodu bezdôvodné obohatenie predstavuje práve sumu 1.476,43 €, a preto z vyššie uvádzaných dôvodov súd návrhu ohľadne istiny vyhovel.

Navrhovateľka sa svojim návrhom domáhala aj zaplatenia príslušenstva pohľadávky, a to úroku z omeškania zo sumy 1.476,43 € počnúc dňom nasledujúcim po poslednej úhrade na účet odporcu, t. j. od 05.11.2013. Tu súd poukazuje na tú skutočnosť, že vzhľadom na to, že pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je upravená splatnosť, treba vychádzať z § 563 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého splatnosť nastáva nasledujúci deň po dni, keď bol dlžník vyzvaný na plnenie. Ak oprávnený z bezdôvodného obohatenia nevyzval povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia, podanie žaloby predstavuje kvalifikovanú upomienku. Až v nasledujúci deň po doručení žaloby sa povinný z bezdôvodného obohatenia môže dostať do omeškania.

V tomto prípade navrhovateľka nevyzvala odporcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, a preto súd považoval za vyzvanie na vydanie bezdôvodného obohatenia až doručenie samotného návrhu odporcovi a toto sa udialo dňa 08.09.2015, a teda odporca sa dostal do omeškania až nasledujúcim dňom, t. j. od 09.09.2015. Z tohto dôvodu súd zaviazal odporcu na zaplatenie zákonného úroku z omeškania v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 1.476,43 € od 09.09.2015 až do zaplatenia.

Keďže navrhovateľka sa domáhala priznania úroku z omeškania odo dňa 05.11.2013, z vyššie uvedených dôvodov súd návrh navrhovateľky v prevyšujúcej časti zamietol.

Súd zároveň rozhodoval o trovách konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p., a keďže navrhovateľka bola neúspešná len v nepatrnej časti, súd jej priznal účelne vynaložené trovy konania. Za tieto účelne vynaložené trovy konania považoval súd trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 533,25 €, ktoré pozostávajú z týchto úkonov: 1. úkon 15.07.2015 prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 71,37 €, 2. úkon podanie návrhu na súd dňa 17.07.2015 vo výške 71,37 €, 3. úkon účasť na pojednávaní nemeritórnom 18.01.2016 iba 25 %, t. j. 17,84 €, 4. úkon zastupovanie na pojednávaní konanom dňa 27.06.2016 vo výške 71,37 €, odmena advokáta spolu 231,95 €, ďalej tieto trovy pozostávajú z 2 režijných paušálov za r. 2015 vo výške 8,39 €, čo = 16,78 €, z 2 režijných paušálov za r. 2016 po 8,58 €, čo dáva dokopy 17,16 €, odmena advokáta a režijné paušály spolu bez DPH 265,89 €; ďalej tieto trovy pozostávajú z náhrady cestovného za účasť na pojednávaní konanom dňa 18.01.2016 na trase Lučenec - Zvolen a späť 120 km, základná náhrada 0,183 €/km, spotreba 7,- /100 km, cena 1,153 € / 1l paliva = 31,645 €; ďalej z náhrady cestovného za účasť na pojednávaní konanom dňa 27.06.2016 na trase Lučenec - Zvolen a späť 120 km, základná náhrada 0,183 €/km, spotreba 7,- /100 km, cena 1,247 € / 1l paliva = 32,435 €, náhrada cestovného za vykonané cesty spolu 64,08 €; ďalej tieto trovy pozostávajú z náhrady za stratu času, a to za deň 18.01.2016 cesta Lučenec - Zvolen a späť, počet začatých polhodín 4, náhrada za začatú polhodinu 14,30 €, t. j. 57,20 €, náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní konanom dňa 27.06.2016 cesta Lučenec - Zvolen a späť, počet začatých polhodín 4, náhrada aj za začatú polhodinu 14,30 €, čo dáva dokopy 57,20 €, náhrada straty času spolu 114,40 €. Odmena advokáta, cestovné náhrady a náhrada za stratu času spolu bez DPH predstavuje sumu 444,37 €. K tejto sume treba prirátat 20 % DPH z celej sumy odmeny advokáta, keďže právny zástupca navrhovateľky je platiteľom DPH, čo predstavuje sumu 88,87 €. Z tohto dôvodu súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 533,25 €.

Súd ďalej aplikoval zákonné ustanovenie § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch, a keďže v tomto prípade navrhovateľka bola oslobodená od platenia súdneho poplatku a súd jej návrhu vyhovel, súd zaviazal odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 88,50 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).